

گذری بر صدای

دیجیتال

● بروس و جنی بارتلت
مترجم: علی صفادل

در انواع دستگاه‌های ضبط آنالوگ ذرات مغناطیسی روی نوار در قیاس با شکل موج صوتی جهت‌دار می‌شوند، اما دستگاه‌های ضبط دیجیتال، سیگنال صوتی را به کدهای عددی «صفر» و «یک» تبدیل می‌کنند. بیایید وارد دنیای صدای دیجیتال شویم تا نگاهی بر ضبط دیجیتال، دستگاه‌های ضبط DAT، تدوین دیجیتال با DAWها، دستگاه‌های ضبط CD-R، MDM (Modular Digital Multitracks)، دستگاه ضبط دیسک سخت، MO (Magnetic Optic)، MD (Mini Disc) و IC (Integrated Circuit) بیندازیم.

دستگاه‌های ضبط دیجیتال این مشکلات را ندارند و صدای آنها خیلی صاف است. اگر چه برخی از دستگاه‌های دیجیتال در مقایسه با دستگاه‌های آنالوگ صدای نامطلوبی دارند، اما در تولیدات جدید چنین دستگاه‌هایی، کیفیت صدای آنها بهبود یافته است. به ویژه دستگاه‌های ضبط دیجیتالی که می‌توانند به صورت ۲۴ بیت و ۹۶ کیلوهرتز کار ضبط را انجام دهند، صدایی به صافی صدای دستگاه‌های آنالوگ دارند. هر دوی این دستگاه‌ها رنگ آمیزی صوتی مخصوص به خود دارند. پس دستگاهی را که بانوع موسیقی شما از نظر هنری همخوانی دارد، به کار ببرید.

مقایسه دستگاه‌های ضبط آنالوگ و دیجیتال

صدای دستگاه‌های ضبط آنالوگ و دیجیتال یکسان نیست. دستگاه‌های ضبط آنالوگ دقیق‌اند اما اندکی «گرمی» به صدا می‌افزایند که به خاطر قدری اعوجاج هماهنگ سوم، تقویت فرکانس پایین توسط هد و فشردگی توسط نوار است. همچنین این دستگاه‌ها مقداری نویز هیس نوار، خطاهای پاسخ فرکانسی، «وو» و «فلاتر»^(۱)، نویز مدولاسیون و اثر لایه‌های نوار را بر هم سبب می‌شوند.

دستگاه های ضبط دیجیتال در مقایسه با دستگاه های آنالوگ و ریلی، قیمت کمتری دارند، کوچک ترند، دسترسی آسان تری به اطلاعات زمان بندی شده دارند و بارگذاری نوار (Tape Loading یا Tape)

گذاشتن نوار در دستگاه و خواندن اطلاعات روی آن در آنها راحت تر است.

ضبط دیجیتال

مانند یک دستگاه ضبط نواری آنالوگ، یک دستگاه ضبط نواری دیجیتال، صدای نواری مغناطیسی ضبط می کند اما به شیوه ای متفاوت. آنچه رخ می دهد چنین است:

- سیگنال از میز صدای شما (شکل الف-1) به یک فیلتر پایین گذر به نام Anti - aliasing filter اعمال می شود که تمام فرکانس های بالای ۲۰ کیلوهرتز را حذف می کند.

- سپس سیگنال فیلتر شده از میان یک مبدل آنالوگ به دیجیتال (A/D) می گذرد. این مبدل، نمونه های ولتاژی شکل موج صدای چندین هزار بار در ثانیه اندازه گیری می کند. (شکل ب-1)

- هرگاه شکل موج اندازه گیری می شود یک عدد دودویی (شامل صفرها و یک ها) که بیان کننده ولتاژ لحظه ای شکل موج اندازه گیری شده، است تولید می شود. (شکل ج-1)

این فرایند، عددی کردن (Quantization یا کوانتیزاسیون) نامیده می شود. هر کدام از «یک ها» و «صفرها» یک بیت (Bit) نام دارد که یکی از ارقام عدد باینری را می سازند.

- این اعداد دودویی به صورت امواج مربعی مدوله شده با بالاترین سطح و به شکل مغناطیسی بر روی نوار یا دیسک ذخیره می شوند. (شکل د-1)

اما فرآیند پخش وارونه است:

- اعداد دودویی از روی نوار خوانده می شوند.

- مبدل دیجیتال به آنالوگ (D/A) اعداد را به یک سیگنال آنالوگ ساخته شده از سطوح ولتاژی برمی گرداند.

- یک فیلتر پایین گذر به نام Anti - imaging filter سطوح ولتاژی سیگنال آنالوگ را برای دستیابی به سیگنال آنالوگ اولیه صاف می کند.

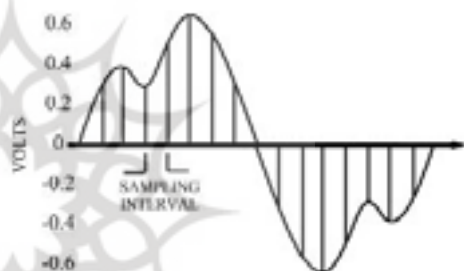
از آنجایی که هد پخش دیجیتال فقط «یک ها» و «صفرها» را می خواند، بنابراین نسبت به نویز همیس نوار و اعوجاج آن غیر حساس است. اعداد خوانده شده برای حذف تغییرات سرعت در یک حافظه موقت (Buffer Memory) قرار گرفته، با سرعت ثابتی خوانده می شوند.

اغلب خطاها به وسیله تصحیح کننده خطای (Reed-Solomon) اصلاح می گردند.

فرایندی به نام پیش بینی (Interpolation) اطلاعات گم شده را بازسازی می کند؛ به این صورت که اگر بیتی از دست رفته باشد، یک مدار تصحیح خطا براساس بایت هایی که قبل و پس از آن قرار دارند، مقدار صحیح آن را «حدس» می زند.

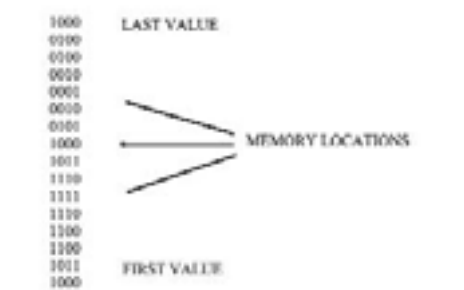
شکل الف- ۱

شکل ب- ۱

شکل ج- ۱

شکل د- ۱

شکل ۱- ضبط صدای دیجیتال به صورت مدولاسیون پالس کد یا

PCM (Pulse Code Modulation)

«طول کلمه» در بعضی از دستگاه‌های ضبط دیجیتال ۱۸، ۲۰ یا ۲۴ بیتی است. «طول کلمه» با نام عمق بیت (Bit depth) یا تفکیک بیت (Bit Resolution) نیز شناخته می‌شود.

نرخ نمونه برداری (Sampling rate) نرخ است که مبدل آنالوگ به دیجیتال در هنگام ضبط، سیگنال آنالوگ را در آن اندازه گیری یا نمونه برداری می‌کند. برای مثال، نرخ ۴۸ کیلوهرتز، ۴۸۰۰۰ نمونه در ثانیه است؛ یعنی ۴۸۰۰۰ بار اندازه گیری در هر ثانیه از صدا تولید می‌شود.

نرخ نمونه برداری بالاتر سبب ضبطی با پاسخ فرکانسی گسترده تر می‌شود. حد فرکانس بالای سیگنال آنالوگ اندکی کمتر از نصف نرخ نمونه برداری است. اگر نرخ نمونه برداری ۴۴/۱ کیلوهرتز باشد، پاسخ فرکانسی تا ۲۰ کیلوهرتز بکناخت است. نرخ نمونه برداری ۹۶ کیلوهرتز می‌تواند بر روی DVD (Digital Versatile Disc) استفاده شود.

نرخ‌های نمونه برداری ۴۴/۱ و ۴۸ کیلوهرتز تقریباً صدایی شبیه به هم داشته، گرایش به شکنندگی (Brittle) صدا در سیگنال‌های صوتی سطح بالای فرکانس بالا دارند. نرخ‌های ۸۸/۲ یا ۹۶ کیلوهرتز به طور

تمام دستگاه‌های ضبط صدای دیجیتال، فرایند یکسانی را برای تبدیل آنالوگ به دیجیتال و دیجیتال به آنالوگ به کار می‌گیرند، اما واسط ضبط آنها متفاوت است. دستگاه DAT از نوار، راه انداز (Drive) دیسک سخت از دیسک سخت مغناطیسی، راه انداز MO از دیسک نوری - مغناطیسی و MO، دستگاه ضبط CD و DVD از دیسک نوری و یک «سمپلر» از حافظه رایانه برای ضبط استفاده می‌کنند. کیفیت صدای هر یک از این دستگاه‌ها به طور اصولی به مبدل‌های A/D و D/A بستگی دارد.

همان‌طور که گفتیم برای تولید رشته‌ای از اعداد دودویی که کلمه (Word) نام دارند، سیگنال صوتی هزاران بار در ثانیه اندازه گیری می‌شود. هرچه «کلمه» طولانی‌تر (تعداد بیت‌های آن بیشتر) باشد، دقت هر اندازه گیری از سیگنال بیشتر است. کلمه‌های کوتاه قابلیت تفکیک سازی (Resolution) کمی از ولتاژ سیگنال دارند (اعوجاج بالا) در حالی که کلمه‌های طولانی قابلیت «تفکیک سازی» خوبی را به دست می‌دهند (اعوجاج کم).

طول کلمه (Word length) ۱۶ بیتی برای بازپخش صدا با کیفیت، قابل قبول (امانه بهینه) است که استاندارد رایج برای CD می‌باشد.

صدای دستگاه‌های ضبط آنالوگ و دیجیتال یکسان نیست. دستگاه‌های ضبط آنالوگ دقیق‌اند اما اندکی «گرمی» به صدا می‌افزایند که به خاطر قدری اعوجاج هماهنگ سوم، تقویت فرکانس پایین توسط هد و فشرده‌گی توسط نوار است. همچنین این دستگاه‌ها مقداری نویز هیس نوار، خطاهای پاسخ فرکانسی، «وو» و «فلاتر»، نویز مدولاسیون و اثر لایه‌های نوار بر هم را سبب می‌شوند

تقریبی صدایی مانند هم دارند و هر دوی آنها صدایی شفاف تر از ۴۴/۱ و ۴۸ کیلوهرتز ارائه می‌دهند. یک «عمق بیت ۲۴» بیتی صدایی شفاف تر از عمق ۱۶ بیتی دارد. حتی CD های ۱۶ بیتی هنگامی که از CD اصلی ۲۴ بیتی تهیه شوند، صدای بهتری دارند.

به طور خلاصه یک سامانه صدای دیجیتال از سیگنال آنالوگ نمونه‌گیری می‌کند و به هر نمونه یک مقدار عددی می‌دهد.

نرخ نمونه برداری بر پاسخ فرکانس بالا و عمق بیت برگستره پویایی، نویز و اعوجاج اثر دارد.

بر طبق نظریه نایکوئیست (Nyquist theorem) حد فرکانس بالا نصف نرخ نمونه برداری است. دیسک‌های فشرده (CD) از نرخ نمونه برداری ۴۴/۱ کیلوهرتز استفاده می‌کنند، به طوری که پاسخ فرکانسی آنها تا ۲۲/۰۵ کیلوهرتز گسترده می‌شود. در هنگام انتقال

دستگاه‌های ضبط دیجیتال در مقایسه با

دستگاه‌های آنالوگ و ریلی، قیمت کمتری

دارند، کوچک‌ترند، دسترسی آسان‌تری به

اطلاعات زمان‌بندی شده دارند و بارگذاری

نوار در آنها راحت‌تر است

اطلاعات دیجیتالی دو کانال یک برنامه صوتی استریو مالتی پلکس (Multiplex) می‌شوند؛ یعنی یک «کلمه» از کانال یک با «کلمه‌ای» از کانال دو دنبال می‌شود که آن نیز با «کلمه‌ای» از کانال یک دنبال می‌گردد و الی آخر.

پالس ساعت (The Clock)

هر دستگاه صدای دیجیتال یک پالس ساعت دارد که زمان‌بندی (Timing) سیگنال‌هایش را تنظیم می‌کند. پالس ساعت مجموعه‌ای از پالس‌هاست که با نرخ نمونه برداری دستگاه کار می‌کند. هنگامی که شما صدای دیجیتال را از یک دستگاه دیگر می‌فرستید، باید پالس‌های ساعت آنها هم زمان شده باشند؛ بدین ترتیب که یک دستگاه پالس ساعت اصلی (Master Clock) را تهیه کند و دیگری پیرو (Slave) آن باشد. اگر صدای دیجیتال را از دستگاهی به دستگاه دیگر ارسال کنید، دستگاه گیرنده با پالس ساعت دستگاه فرستنده، هم‌زمان می‌شود. این پالس‌های ساعت در خود سیگنال دیجیتال گنجانده شده‌اند. اگر به طور هم‌زمان اطلاعات (Data) را از چندین منبع می‌فرستید، از یک کابل جداگانه برای اتصال خروجی «کلمه» پالس ساعت یک دستگاه به دیگر دستگاه‌ها استفاده کنید.

فرمت (Format) های سیگنال صدای دیجیتال

سیگنال‌های صدای دیجیتال چهار فرمت اساسی دارند: AES/EBU, S/PDIF, ADAT و TDIF.

Engineering Society / European Broadcasting union) AES / EBU-

فرمت حرفه‌ای دو کانالی است که از کابل دو سیمه شیلد (Shielded) شده ۱۱۰ اهمی متقارن و جک اتصال نوع XLR استفاده می‌کند. در این فرمت سیگنال در بردارنده صدای دیجیتال به علاوه پالس ساعت (یا یک پالس ساعت جداگانه بر روی کابل دیگر) است. کابل AES/EBU می‌تواند تا ۶۰ متر طول داشته باشد اما طول کابل پالس ساعت باید حداکثر ۶ متر باشد.

S/PDIF (Sony/Philips Digital Interface Format) فرمت خانگی یا

نیمه حرفه‌ای دو کانالی است. در اینجا سیگنال در بردارنده صدای دیجیتال به علاوه «کلمه» پالس ساعت است و یک کابل هم محور (Coaxial) ۷۵ اهمی، جک BNC یا RCA و یا کابل فیبرنوری و جک Toslink به کار برده می‌شود. واسطه‌های نوری از «حلقه‌های زمین» و تضعیف‌های کابلی (Cable losses) پیشگیری می‌کنند. ولتاژ سیگنال‌های AES/EBU بیشتر از S/PDIF هستند و S/PDIF برخی اوقات دارای Scms می‌باشد که روشی برای محافظت در برابر نسخه برداری است.

فرمت ADAT (Alesis Digital Audio Tape) هشت کانال صدای دیجیتال ورودی و خروجی را بر روی یک کابل واحد نوری با جک‌های TOSLINK می‌فرستد. این فرمت در دستگاه چند شیاری دیجیتال ماژولار، ساخت شرکت Alesis کاربرد دارد.

- TDIF (Tascam Digital Interface Format) و دستگاه‌های

چند شیاری دیجیتال ماژولار مشابه از کابل چند سیمی با جک اتصال استاندارد ۲۵-DB استفاده می‌کنند. TDIF، هشت کانال صدای دیجیتال ورودی و خروجی را بر روی یک کابل واحد می‌فرستد که این کابل می‌تواند تا پنج متر طول داشته باشد.

۱. WOW & Flutter (وو) تغییرات کم سرعت نوار و Flutter

(فلاتر) به تغییرات زیاد سرعت نوار است.

۲. غلاف توری فلزی که دو سیم اصلی حامل سیگنال را احاطه می‌کند

تا تأثیر امواج مزاحم را از بین ببرد.

منبع:

Bartlett B & J. (In Press). Practical Recording Techniques. U.S.A:

Focal Press. (2002).

